

ved Forbindelsen Køge—Kværkeby faa Jernbane fra Køge Havn, som er en billig og god Havn, til sig, hvorved alle de tunge Varer, det er særlig Foderstoffer, Kul og Træ, vil kunne bringes til Kværkeby Station til adskillig billigere Priser, end de kan have i Ringsted. Derfor har vi med Rette, mener jeg, stemplet Kværkeby-Banen som en Rovbane, der griber ind i Ringsted Bys Opland, og det paa en højst uheldig Maade, og derfor har vi kunnet bevæge os selv til at gaa med til Anlægget af denne Bane fra Køge til Ringsted af de af mig nu fremhævede Grunde. Der vil jeg udtrykkelig understrege, at vi har haft nogen Vanskelighed med os selv paa Bekostnings-omraadet, da vi jo hører til den Mening i Danmark, at Statskassen ikke kan taale større Udgifter end højst fornødent, og vi derfor gerne vilde skaane den for saadanne; men for at undgaa Køge—Kværkeby-Banen var der ingen anden Vej at gaa end denne. Den yder Retfærdighed til alle Sider, efter at vi har sørget for ved Overenskomst med de anlæggende, at Linien ikke kommer til at berøre navnlig Haslev Station og Haslev By saa nær, at den kunde gøre Fortræd der. Forholdet er dette, at Linien Gørslev—Ringsted gaar midt ind mellem Jernbanerne Køge—Masned-sund og Roskilde—Korsør og holder sig jævnt væk paa Midtlinien mellem de to Storbaneanlæg, som i og for sig ligger $1\frac{3}{4}$ Mil fjernet fra hinanden; men paa det Punkt, hvor denne Linie, som man nu søger anlagt, Syd paa kommer Masned-sund-Banen og navnlig Haslev Station nærmest, er den fjernet en dansk Mil herfra i Luftlinie, medens den kun er fjernet godt $\frac{3}{4}$ Mil fra Kværkeby Station. Der sker altsaa hverken formelt eller reelt nogen virkelig Skade overfor Haslev, og derfor mener jeg ikke, at der er nogen Anledning til at modsætte sig det hele Baneanlæg, tværtimod mener jeg, at der er vundet saa meget ved, at Køge—Kværkeby-Banen bliver dræbt, at man uden Betænkelighed kan gaa ind paa dette, skønt det altsaa koster et Par hundrede Tusinde Kroner mere.

Jeg nævnede før, at vi havde truffet en Overenskomst med de anlæggende vedrørende det Punkt, hvor Jernbanen kommer Haslev By nærmest, og at den Station, der anlægges der, skal være fjernet en Mil fra Haslev i Luftlinie. Jeg har i Betænkningen angivet, at dette er betegnet paa et med Betænkningen følgende Kort, men nu gør Bureauet opmærksom paa, at dette at indflette et Kort i Rigs-

dagstidenden er en ret bekostelig Sag, og da jeg skønner, at det i og for sig i Virkeligheden er unyttigt, naar det er angivet i Betænkningen, og det er godkendt af Ministeren, at denne Station skal anlægges i Luftlinie 1 Mil fra Haslev Station, vil der ikke være nogen Nødvendighed for at tage dette Kort med, og det vil derfor blive udeladt, hvis Ministeren ikke har noget at indvende derimod.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg altsaa indstille at vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes som det er kommet her til Tinget.

Hage: Maa jeg med Hensyn til det sidste Punkt, som den ærede Ordfører omtalte, gøre et Par almindelige Bemærkninger. De angaar Spørgsmaalet om Kort, naar vi behandler Jernbaneforslag. Jeg tror, at alle Medlemmer kan være enige om, at det vilde være overordentlig heldigt, at der under Forhandlinger om Jernbaneforslag forelaa om end ikke et specificeret Kort, saa dog et Grundrids, og jeg tror, at alle ærede Medlemmer kan være lige saa enige med mig om, at f. Eks. ved den Forhandling, vi havde forleden Dag om en Jernbaneovre i Jylland — Grindsted—Varde-Banen tror jeg, det var — var man temmelig nær ved at blive sindsforvirret ved at høre alle de forskellige jydsk Navne, som ingen her havde Begreb om, og som vi dog skulde stemme om efter vor allernøjeste Samvittighed. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) brugte det Udtryk, at vi kører rundt, og vi kører rundt. Ja, jeg kørte fuldstændig rundt under Forhandlingen, og min Afstemning blev vist ogsaa derefter. Nu skal vi atter til at forhandle ikke om en jydsk Bane, men om en sjællandsk Bane, og jeg tror da, at de fleste Herrer fra Jylland er ganske uvidende om, hvor i Grunden disse Baner ligger, hvor de gaar, og om Navnene paa de Byer, de berører. Det vilde derfor være heldigt, om Jernbaneforslag blev ledsaget af vejledende Grundrids. Jeg skal anføre, at den allerførste Gang, jeg havde den Ære at forelægge et Lovforslag her i Rigsdagen — det er over 20 Aar siden, det var netop et Forslag fra min Egn — havde jeg et Grundrids. Jeg fik en varm Anerkendelse derfor baade fra Rigsdagens Medlemmer og fra Referenterne, fordi de nu en Gang kunde forstaa noget af det. Men det har desværre ikke baaret Frugt. Efter 21 Aars Forløb optager jeg nu igen min Tanke om, at Jernbaneforslag burde